

ת"פ 17407/11/14 - מע"מ ת"א 2,1 נגד שפע טי מאסטר בע"מ, מישל אלדד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

26 ספטמבר 2016

ת"פ 17407-11-14 מע"מ ת"א 2,1 נ'
שפע טי מאסטר בע"מ ואח'
לפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

מע"מ ת"א 2,1

המאשימה

נגד

1. שפע טי מאסטר בע"מ
2. מישל אלדד

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד אבו-עיסא

ב"כ הנאשם, עו"ד יואב ציוני

הנאשם - בעצמו

גזר דין

פתח דבר

נאשמת 1 היא חברה פרטית העוסקת במתן שירותי הדפסה ונאשם 2 הוא מנהלה הפעיל.

הנאשמים הורשעו על סמך הודייתם בעובדות כתב האישום המתוקן בביצוע 18 עבירות שעניינן אי הגשת דו"ח במועד, עבירה על סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975. שניים מהדו"חות לא הוגשו כלל והיתר הוגשו באיחור, חלקם טרם הגשת כתב האישום וחלקם לאחר הגשת כתב האישום המקורי.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה עמדה על נסיבות המעשים אשר בוצעו ברציפות ובשיטתיות, עתרה לראות בכל אירוע שעניינו אי הגשת דו"ח כאירוע אחד לצורך קביעת מתחם העונש, עמדה על הערכים המוגנים וטענה כי מידת הפגיעה בהם היא בינונית. היא טענה למתחם עונש לכל עבירה הנע בין מאסר מותנה לבין שבעה חודשי מאסר ולמתחם קנס הנע בין גובה של 5 ל-10 אחוזים מגובה המחדל. בעוד שבשלב הטיעונים לעונש עתרה לעונש מאסר הניתן לריצוי בעבודות שירות בשל אי הסרת מחדל מלאה, הרי שלאחר הטיעונים לעונש, כשהתקבלה הודעת עדכון בדבר הסרה מלאה של המחדל, הודיעה עמוד 1

בהגנות כי תסתפק בענישה מותנית.

ב"כ הנאשם עמד על ניסיונות הנאשם להסדיר את חובו לרשויות עובר להגשת כתב האישום, על מאמצי הנאשם להסרת המחדל כשבסופו של דבר לאחר הטיעונים לעונש הודיע כי המחדל הוסר במלואו. הוא ביקש להתייחס למעשים כאל אירוע אחד של קריסה כלכלית וטען כי כניסתו של מתחרה שפגע בעסקיו של הנאשם הביאה אותו למצב כלכלי דחוק בעקבותיו בוצעו המעשים, וכי כיום הנאשם פושט רגל ובעניינו הוצא צו כינוס (נ/1). לאור גילו של הנאשם ויתר נסיבות הזכות שפרט, ביקש הסנגור להסתפק במאסר מותנה, וביחס למתחם הקנס טען כי בקביעתו יש לקחת בחשבון את מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם.

הנאשם התייחס למצבו הכלכלי הדחוק, למאמציו להסיר את המחדלים ולקושי הרב הכרוך בכך.

דין והכרעה

עבירות אי הדיווח במועד הן אמנם עבירות ברף הנמוך יותר במדרג עבירות המס, ובמקרים המתאימים ניתן להמירן בקנס מנהלי, אך בביצוען משבש עבריין המס את שיטת הגבייה, מונע פיקוח של רשות המס, גוזל כספים מן הקופה הציבורית, ופוגע באינטרס הציבורי - חברתי של דיווח מלא לצורך גביית מס אפקטיבית ונשיאה שוויונית בנטל המס. בעבירות מע"מ, משמעותו המידית של אי הדיווח היא הימנעות מהעברת כספים, שהנאשם גבה מהלקוח כשלוח של רשות המס וכזרועה הארוכה והותרתם ברשות הנאשם, ובמקרים של ריבוי עבירות מידת הפגיעה בערכים המוגנים גדלה.

המאשימה טענה כי יש לראות בכל עבירה אירוע עונשי אחד והסנגור ביקש לראות בכך אירוע אחד הנובע מקריסה כלכלית, ואולם לא ניתן לקבל את עתירתו, גם משום שנטיית הפסיקה לראות בכך אירועים עצמאיים, גם משום שלא הוכחו אותן נסיבות נטענות באופן המאפשר לראות בהן אירוע שהוביל לקריסה כלכלית, וגם בשל התקופה הארוכה בה בוצעו העבירות.

בבואי לבחון את חומרת המעשים בנסיבותיהם, אני לוקחת בחשבון את העובדה שמדובר ב- 18 עבירות שנפרשו על פני תקופה שתחילתה בראשית שנת 2012 וסיומה בשלהי שנת 2015, כששני דו"חות לא הוגשו כלל ו- 16 דו"חות הוגשו באיחור, חלקם לפני הגשת כתב האישום המקורי וחלקם לאחר מכן, כשחלק מהאיחורים משמעותיים מאוד. סכום המחדל בעת הגשת כתב האישום שעמד על כ- 160,000 ₪ אף הוא אינו מבוטל. אשר לטענה לפגיעה במחזורי הפעילות עקב כניסת מתחרה לשטח הפעילות של הנאשם, כידוע בפסיקה נקבע שאין בקושי כלכלי כדי להצדיק אי הגשת דו"חות ואי תשלום מס (רע"פ 4844/00 ברקאי נ' מדינת ישראל), במיוחד כשהעבירות נפרשות על פני תקופה ארוכה, כשבתיקי מע"מ החזקת המס בידי הנאשמים היא כנאמן של המדינה לצורך העברתו לקופת המדינה.

היות שאין בין הצדדים מחלוקת לגבי תחתית מתחם הענישה ואף לא לגבי התוצאה העונשית הסופית, אין צורך להכביר במילים ביחס למדיניות הענישה. אציין כי המתחם שהציעה המאשימה לכל עבירה שתחתיתו מאסר על תנאי, מקובל עליי.

לעניין מתחם העונש הכספי, תכליתה של הענישה לעקר את הכדאיות בביצוע העבירה, כשלהיקף המס שנגזל יש חשיבות לצורך קביעת המתחם. לצד זאת, בית המשפט מצווה כבר בעת קביעת המתחם להידרש לשיקולי חוסר יכולת. במקרה שלפניי הנאשם בהליכי פשיטת רגל, הוצא בעניינו צו כינוס והוצגו אסמכתאות. במסגרת צו הכינוס הנאשם עובד כשכיר ושכרו החודשי עומד על כ- 5,000 ₪ בחודש, ממנו הוא מפריש סכום לתיק פשיטת הרגל. הנאשם הצהיר כי הוא חסר נכסים וכי הוא תומך כלכלית באמו הקשישה, והתרשמתי כי הוא חי בדוחק. בנסיבות אלה מתחם הקנס לכל עבירה של איחור בדיווח נע ממאות שקלים ולעבירה של אי הגשת דו"ח מ- 1,000 שקלים, והתקרה מגיעה עד 4,000 שקלים כעמדת המאשימה. לצד זאת, יש הצדקה להתחייבות ממשית להימנע מעבירה.

הענישה הקונקרטית

בתוך מתחמי הענישה יש חשיבות לנסיבות לקולא ולחומרה שלהן:

ראשית, הנאשמים הודו במיוחס להם וחסכו זמן שיפוטי יקר.

שנית, הנאשם עשה מאמץ ניכר להסיר את המחדלים, ובסופו של דבר לאחר הטיעונים לעונש הסיר את כל המחדלים. כידוע, הסרת המחדל מבטאת חרטה בהתנהגות והיא נסיבה משמעותית לעניין הקלה בעונש.

שלישית, עברו הפלילי של הנאשם נקי. עם זאת, לא ניתן להתייחס למעשים החוזרים על עצמם כאל מעידה חד פעמית.

רביעית, לקחתי בחשבון את הנסיבות הכלכליות, האישיות, לרבות העובדה שהנאשם בן 67, וכן הנסיבות המשפחתיות ורפואיות, כפי שפורטו בטיעוני הסנגור ובדברי הנאשם וגובו באסמכתאות ביחס למצבו הכלכלי והרפואי של הנאשם.

חמישית, הנאשמת 2 אינה פעילה והנאשם עובד כשכיר כך שהצורך בהרתעה פחת.

סוף דבר, לאור המפורט לעיל הגעתי למסקנה כי יש מקום להטלת עונש כולל, ובמסגרתו להסתפק בענישה מותנית כעמדת המאשימה, ובקנס כולל בתחתית מתחמי הקנס בחפיפה חלקית בין הקנסות, לצד ענישה נלווית.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים כדלקמן:

לנאשמת 1 שאינה פעילה, קנס סמלי בסך 200 ₪ לתשלום עד ליום 1.11.2016.

לנאשם 2:

עמוד 3

1. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס מסוג עוון.
2. קנס בסך 8,000 ₪, או 16 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1.11.16 לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.
3. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 20,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע עבירת מס מסוג עוון. לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 30 ימים.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ג אלול תשע"ו, 26/09/2016 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי , שופטת